

VILÁGPOSTA

X., jubileumi
évfolyam

Újfolyam, X. évf. 4. sz.

A verbita missziós szerzetesek lapja

2014. tél

Hűséges az Isten (1 Kor 1,9)

Isten szava: fáklya és világosság
A bibliaolvasás értékéről – 5. OLDAL

Aminél nincs a világon édesebb
Egy missziós önkéntes mindennapjai – 8. OLDAL

Hálaadás minden nyelven
A Szentlélek Szolgálói missziós
szerzetesrend jubileuma – 14. OLDAL

MISSZIÓS IMAKÖZÖSSÉGEK – VERBITA BARÁTI KÖR – HÍREK A VILÁGMISSZIÓBÓL

Az egész világ egy színpadon

Nemzetközi kulturális est Budapesten

Az Isteni Ige Társasága 2016-ban ünnepli a magyarországi misszió kezdetének századik évfordulóját. A centenáriumi évre készülve több programot is szervezünk. Ennek jegyében szeptember 13-án nemzetközi kulturális estet tartottunk a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium dísztermében. A program egy misszióról szóló pódiumbeszélgetéssel kezdődött, amelyben a verbita rend magyarországi missziójának indulásáról, százévnvi történelméről és mostani helyzetéről esett szó. A beszélgetésen jelen volt *Werner József* atya, aki több évet szolgált külföldön, mint misszionárius, rektor és spirituális, *Burbela Gergely* provinciális atya, *Tóth Zoltán* atya, *Magung Fransis* atya és *Chavvakula Lourdu* atya, aki a cigánypasztorációról beszélt. A pódiumbeszélgetés végén *Víz Péter* a szudáni keresztények helyzetéről tartott beszámolót.

Rövid szünet után kezdődött a kulturális program: több ország zenés-táncos produkcióját lehetett megtekinteni. A műsor egy indiai imatánccal kezdődött, majd fellépett a Csikuska Kulturális Egyesület táncsoport Encsről, az Arum Melati indonéz együttes, a Bécsben élő Fülöp-szigetiek együttese, a hagyományos cigány és magyar népzenei játszó Emberi Hang együttes, *Ibrahim* és *Málik* egy nyugat-afrikai táncossal, illetve *Kávyá Francis* egy indiai klasszikus táncossal.

Az est egyik érdekessége volt, hogy a vendégek a magyar sütemények mellett indiai, indonéziai, Fülöp-szigeteki és koreai ételeket is megkóstolhattak. Én voltam a műsorvezető, és úgy gondoltam, majd a program végén én is megkóstolok néhány ínycsésget, de nem volt erre lehetőségem: az ételek olyan ízletesek voltak, hogy nem is maradt belőlük.

Mintegy ötszáz missziós lelkületű ember jött el a rendezvényre. Bár a kulturális est ingyenes volt, köszönettel fogadtunk adományokat, mellyel a dél-szudáni verbita missziót fogjuk támogatni. A rend 2012. április 2-án kezdte el az ottani a missziós munkát. (Erről lapunk 15. oldalán olvashatnak részletesebben.) Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik bármilyen módon hozzájárultak e rendezvény sikeréhez. Isten fizesse meg!

Madassery Benvin Sebastian svd

VILÁGPÓSTA

A verbita missziós szerzetesek negyedéves hírlevele
e-mail: verbita@verbita.hu • honlap: www.verbita.hu
Ingyenes, katolikus kiadvány,
fenntartása az olvasók önkéntes adományaiból történik.
Isten fizesse meg a legkisebb adományt is!

Felelős kiadó: Burbela Gergely svd tartományfőnök
Szerkesztő: Szalontai Anikó

Tördelés: Peidl Péter • Korrektor: Rochlitz Bernadett
Rendi konzulens: Magung Fransis svd

A szerkesztőség címe: 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.,
tel.: 06-1/424-5668 vagy 06-30/418-9196

Nyomtatás: D-Plus Kft., 1037 Budapest, Csillaghegyi út 19-21.

Felelős vezető: Németh László ügyvezető

ISSN 1814-6163

Címlapkép: Szent Család (bolíviai ábrázolás)

Kapcsolatfelvétel a verbita misszionáriusokkal:

MISSZIÓS TITKÁRSÁG:

1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5. • tel.: 06-30/418-9196

9730 Kőszeg, Park u. 1. • tel.: 06-94/562-205

Adományok, miseszövevény befizetések:

11600006-00000000-12713314

Kérésre csekket küldünk.

Hűség nélkül nincs igazi élet

„Igaz beszéd ez: ha veled együtt meghalunk, veled együtt élni is fogunk; ha veled együtt szenvedünk, veled együtt uralkodni is fogunk. Ha megtagadjuk őt, ő is megtagad minket, de ha hűtlenek leszünk, ő hű marad, mert önmagát meg nem tagadhatja.” (2Tim 2,11–13)

Víz nélkül nincs élet. Ugyanígy van a hűséggel is: nélküle nincsen élet. Azt szeretnéd, hogy valaki csak négy napig, tíz napig, esetleg egy évig szeressen téged? Az emberi szív olyan szeretetre vágyik, ami hűséges, ami a halálig, sőt a halálon túl is elkísér, nem pedig olyanra, ami ideiglenes, amely csak a jó érzéseket keresi, és nem képes áldozatot hozni. A hűség áldozat – nem könnyű, de jó és maradandó gyümölcsöket terem. Az ez utáni vágy a jóságos Atyaisten műve, ő oltotta belénk.

Mély vágyunk ellenére nem egyszer hűtlenek vagyunk a szeretetben Istenhez és az emberekhez, s ez boldogtalanná teszi az életünket. Miért van ez így mégis? Sokszor azért, mert mi akarjuk Isten szerepét játszani – szeretni akarunk, de önző és a bűn miatt tökéletlen emberi törvé-

nyek, elképzelések alapján, és nem Isten törvényei szerint. Hűtlenek vagyunk, mivel Isten nélkül akarjuk az életünket megtervezni. És ő engedi a hűtlenséget, miközben velünk marad, hogy a megfelelő időben meglássuk megmentő szeretetét. A mi Atyánk hűséges Isten.

Lehet, neked is van olyan történeted, amikor a hűtlenség ellenére Isten megmentett téged. Talán volt már olyan, hogy arra gondoltál, nem látod a gondjaidra a megoldást. Azt gondoltad, „összedőlt az egész világ”, és kerested Istent, hol van ilyenkor, a nagy bajban... Ám ő akkor is mellett volt és megmentett téged; meglepett nagy, irgalmas szeretetével. *Szent Fausztinának* azt mondta Jézus: „Bár némely órában nem fogsz érezni engem, de én mindig veled leszek. Ne félj, kegyelmem veled marad...”

Újra és újra megújítani magunkban a hűséges szeretetet Isten és veled együtt az emberek iránt is a lelki fejlődés jele. Az advent és a karácsony arra tanít bennünket, hogy a szerető Isten soha nem válik hűtlenné. Mindig jelen van köztünk, a világban tapasztalható gonoszság ellenére.

Azt kívánom a Világposta minden kedves olvasójának, hogy adventben tapasztalja meg Isten jelenlétét, különösen az élet reménytelennek tűnő pillanataiban. Isten a szeretet, és bármi történik is velünk, mindennek értelme van, hogy tökéletesedjünk a szeretetben, hiszen csak a hűséges szeretet tesz minket boldoggá. Urunk születésének ünnepén pedig újítsuk meg hűségünket Isten és az emberek iránt, és e szeretettel a szívünkben lépjük át az új évbe.

Burbela Gergely svd
tartományfőnök

András Zoltán testvér örökfogadalmat tett

Szűz Mária születésének emléknapján és az Isteni Ige Társaságának százharminckilencedik „születésnapján”, szeptember 8-án tett *András Zoltán* testvér örökfogadalmat Kőszegen a Szent Imre Misszióház kápolnájában. Az ünnepen jelen volt Zoltán testvér édesanyja, testvére és rokonai. *Burbela Gergely* tartományfőnök a testvéri hivatásról beszélt homíliájában. Kihangsúlyozta, hogy bár a testvérek sokszor háttérzolgálatot végeznek, nagyon is fontos szolgálat ez, mely sokat ad a rendnek és az egyháznak egyaránt.

Zoltán testvér a világmisziós ünnepen, október 11-én kapta meg az új, Magyarországra szóló kinevezéséhez a missziós keresztet, melyet *Beer Miklós* püspök adott át.

Zoltán testvér 1973-ban született Erdélyben. 2007-ben lépett be a verbita rendbe, majd egy év noviciátust követően letette első fogadalmát. Képzési idejét a budapesti Názáret Misszióházban töltötte, majd az örökfogadalom előtt pasztorációs gyakorlaton vett részt a körömi plébánián.

Magung Fransis svd

Isten csodálatos

Floribeth Mora Díaz a gyógyulásáról

Agyi verőértágulatot állapítottak meg a Costa Rica-i asszonynál 2011-ben, és közölték, hogy legfeljebb egy hónapja maradt hátra. Az asszony a halálos ágyán feküdt, miközben II. János Pál pápa közbenjárását kérte a gyógyulásáért. A pápa boldoggá avatásának perceiben hallotta a hangot: „Ne félj, kelj fel!” – és azóta nyoma sincs annak, hogy egykor beteg volt. Több orvos is kivizsgálta, de egyikük sem talált tudományos magyarázatot a gyógyulására. 2013-ban aztán a Vatikán bejelentette: megvan a lengyel pápa szentté avatásához szükséges csoda. Floribeth Mora Díaz a verbiták meghívására októberben Magyarországon járt.

„Bár mindannyian tudjuk, hogy egyszer meghalunk, ez az egész túl hirtelen jött” – mondja Floribeth. Egyik reggel erős fejfájással ébredt. Azonnal kórházba vitték, ahol megállapították, hogy agyi verőértágulata van olyan helyen, hogy nem tudják megműteni. „Azt mondták, legfeljebb egy hónapom maradt hátra, és hazaküldtek. Úgy feküdtem az ágyon, mint egy halott. Sokszor nézegettek a gyerekeim, hogy vajon élek-e. Nehéz volt látni őket, és tudni, hogy nem sokáig lehetünk együtt. Félttem, és ez volt a legrosszabb” – árulja el. Mikor féltelme erősödött, imádkozott. II. János Pál pápához fordult, mert ha fájdalmi voltak, az ő türelmes szenvedése jutott az eszébe. „Mivel meg voltam győződve arról, hogy ő közelebb van Istenhez, mint én, arra kértem, járjon közben értem” – mondja. Bár a gyógyulásért imádkozott, mindig hozzátette, hogy úgy legyen, ahogy Isten akarja.

2011. május 1-jén, a boldoggá avatás napján történt a csoda. Floribeth imádkozva virrasztott, és nézte a tévében az esemény közvetítését. Ekkor hallotta a hangot, majd felkelt az ágyról, és kiment a konyhába. „Szerelmem, mit csinálsz te itt?” – kérdezte a férje ijedten. „Jól érzem magam” – válaszolta. Sokak számára hihet-

len volt, ami történt, Floribeth sem nagyon hitte el, és először férjének sem mert mondani semmit, nehogy bolondnak tartsa. A szomszédoknak, a barátoknak, akik tanúi voltak a hirtelen gyógyulásnak, csak annyit mondott, hogy Isten meggyógyította. „A legtöbben még a mai napig is bolondnak tartanak, de nem baj, szeretek Isten bolondja lenni” – vallja.

Amikor Floribeth vizsgálatra ment, az orvos nem hitt a szemének, hiszen azt gondolta, az asszony már rég halott. Még inkább megdöbben, amikor elvégezte a szükséges vizsgálatokat, és még csak jelet sem látott arra, hogy valaha volt valami baj.

Floribeth, mivel már nemcsak az ő meggyőződése volt, hogy Isten meggyógyította, hanem orvosi bizonyítéka is volt róla, elhatározta, hogy leírja a történeteket egy internetes oldalra. Így találta meg a Vatikán. Floribeth Rómába utazott, ahol tíz specialista vizsgálta meg, de egyikük sem értette, minek küldték őt oda, amikor nincs semmi baja, és az eredmények szerint nem is volt. „Látszott, hogy a gyógyulás olyan tökéletes, hogy valóban csak Isten által történhetett” – véli az asszony. A kivizsgálás után megérkeztek a Vatikán emberei Costa Ricára, hogy kihallgassák az ottani kórház orvosait és ápolóit, a családtagokat és a szomszédokat. Aztán az összes dokumentumot elküldték az akkori

pápának, XVI. Benedeknek. 2013 júliusában pedig Ferenc pápa elismerte a szentté avatáshoz szükséges csodát, Floribeth gyógyulását.

„Még mindig azon csodálkozom, miért én, hogy megannyi csoda közül, melyek II. János Pál pápához köthetők, miért épp az enyémet választották ki – mondja az asszony. – De azt hiszem, a válasz egyedül Istennél van.” Ugyanakkor szerinte Isten elkezdett írni egy könyvet az életéről, az életével, és ez a családról szól. A történetek óta mindig együtt vannak, és Floribeth minden percét élvezzi annak, hogy a férjével, öt gyermekével és hat unokájával lehet. Az asszony járja a világot, és mindenütt elmondja a történetét. „Ilyenkor mindig mondom: itt nem rólam, hanem Istenről van szó. Én csak egy egyszerű asszony vagyok, aki arról szeretne tanúságot tenni, hogy Isten milyen csodálatos.”

Nagy Enikő

Isten szava: fáklya és világosság

A bibliaolvasás értékéről

Így szól a zsoltáros: „Szavad fáklya a lábam előtt, világosság az utamon” (Zsolt 119,105). Hiszed-e, hogy Isten szava fáklya és világosság? Ha minden hívő komolyan venné ezt a zsoltárt, annak különleges hatása lenne az egész életünkre. „Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem járhat sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága” (Jn 8,12). Ha követjük Jézust és a tanítása szerint élünk, a sötétség nem fog uralkodni rajtunk, sőt mi magunk is világosságot fogunk sugározni. Hiszen „mindnyájan a világosság és a nappal fiai vagytok. Nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé” (1Tessz 5,5).

Ferenc pápa október 5-én, az Úrangyala elimádkozásakor arra szólította fel a híveket, hogy gyakran olvassák a Szentírást. Ahhoz, hogy a család jól, bizalommal és reménnyel haladhasson előre, szüksége van arra, hogy Isten szavával táplálkozzon. Azután kiemelte: Bibliát minden családnak! Nem azért, hogy a polcra tegyük, hanem hogy mindig kéznél legyen, hogy gyakran, mindennap olvassuk, egyénileg és közösen: férj és feleség, szülők és gyermekek. Ezáltal növekszik a család, halad előre Isten szavának világosságával és erejével.

A Bibliát nagyon fontosnak tartjuk a vallásos nevelésben. Isten sokféleképpen szól hozzánk, egyik konkrét módja a Szent Biblia olvasása, hiszen az Isten szava. Olvasása, majd az arról való elmélkedés Isten üzenetét sugározza a hívek

felé, s a Szentírás iránti tisztelet és szeretet napról napra mélyíti a keresztény lelki életet.

Az ember néha rossz helyen keresi Istent. Keresi a választásokat, az Úr hangját mindenhol, a Szent Bibliát kivéve. Bár Isten szavát hallhatjuk a Biblián kívül is, ne felejtsük el arról, hogy abban konkrétan megtaláljuk az Úr szavait, cselekedeteit; a Szentírás tartalmazza a választ minden kérdésünkre.

A Biblia olvasásához buzgóság és kíváncsiság kell, hogy megértsük, miként szól az Isten hozzám, a családomhoz és a közösségemhez. Ha a bibliaolvasásnál hiányzik a buzgóság és a kíváncsiság, akkor az üzenetét alig vagyunk képesek meghallani. A Szent Bibliát tárt karokkal és nyitott szívvel fogadjuk, nehogy Isten nekünk is azt mondja: „Van szemetek és nem láttok, van fületek és nem hallotok?” (Mk 8,18.)

A II. vatikáni zsinat alkalmával történt először, hogy a világ püspökei egy tanácskozás helyszínén, ez esetben a Szent Péter-bazilikában a főhelyre, a középpontba állították a Bibliát. Ezen a zsinaton a főpapok testülete messzemenően új szellemű határozatot fogadott el a Bibliáról (*Dei Verbum* címmel), amely többek között arra szólítja fel a katolikusokat, hogy rendszeresen olvassák a Szentírást.

Hálát adhatunk Istennek azért, hogy a Bibliát a kezünkbe kaptuk, mert ebből megismerhetjük a Teremtő elképzeléseit és akaratát, a helyes erkölcsi értékeket és alapelveket, eligazítást és erőt meríthetünk belőle életünk egész folyamán, és a bizonyosságot, hogy az ember a boldog öröklétre kapott meghívást.

Krisztus, az isteni Ige megtestesült. Karácsonykor ezt ünnepeľjük. Akkor tudjuk őt befogadni az életünkbe, ha gyakrabban és tettekre váltva olvassuk a Bibliát. Úgy lehetünk a világosság gyermekei, ha elfogadjuk és befogadjuk az Isten igéjét, mely fáklya és világosság.

Tete Remis svd

Kedves Világposta Olvasók!

Szeretettel tájékoztatunk benneteket, hogy ismét olvashatók lesznek vasárnapi elmélkedések honlapunkon (www.verbita.hu). Arra buzdítunk benneteket, hogy táplálkozzatok Isten igéjéből és az elmélkedésekből. Szívesen fogadjuk a véleményeket, javaslatokat és ötleteket, ahogyan azt is, ha valaki szeretné az elmélkedését megosztani. Elérhetőség: biblia@verbita.hu

MISSZIÓS BARÁTOK TALÁLKOZÓJA

a Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban, Budatétényben

DECEMBER 28.

• **ZARÁNDOKOLNI JÓ!**

Előadó: Szlávik András

JANUÁR 25.

• **A FIATALOK IS AKTÍVAN RÉSZT VESZNEK A MISSZIÓBAN MAGYARORSZÁGON**

Előadó: Isten Mosolya Közösség

FEBRUÁR 22.

• **ÖNKÉNTES VOLTAM MALAWIBAN**

Előadó: Puzsár József

• 17.15 – kezdés (szentségimádás és gyónási lehetőség) • 18.00 – szentmise
• 19.00 – előadás • 20.00 – agapé, kötetlen beszélgetés

Ifjúsági hétvége fiúk-lányoknak:

Téma: Mitől félsz? * **Életkor:** 15-30

• **2015. február 13-15.**

• Szent Arnold Lelkigyakorlatos Ház,
1223 Budapest Bajcsy-Zs. u. 3-5.

Ifjúsági hétvége fiúknak:

Téma: Ébreszd fel az Óriást! * **Életkor:** 15-35

• **2015. március 13-15.**

• Szent Imre Missziósház, 9730 Kőszeg Park u. 1.

BŐVEBB INFORMÁCIÓ ÉS JELENTKEZÉS:

• TEL.: 06-30/677-3974

• E-MAIL: hivatas@verbita.hu • WEB: www.verbita.hu

Az evangélium édes és vigasztaló öröme

A világmisszió tizenharmadik ünnepéről

„A missziós világnap egy különleges alkalom, melynek során a különféle földrészek hívői imádsággal és a szeretet konkrét cselekedeteivel kötelezik el magukat a missziós területeken az ottani fiatal egyházak támogatására. Hálaadó és örömteli ünneplés ez.” (Ferenc pápa missziós üzenetéből)

Ragyogó őszi napsütés fogadta a sok száz, misszió iránt érdeklődő vendéget, akik október 11-én reggel a Világmisszió Országos Ünnepére érkeztek hazánk minden részéből. Idén új helyszínen, az Isteni Ige Társasága Názáreti Missziósháza kertjében, szabadtérien zajlott az ünneplés.

A szervezők nevében *Burbela Gergely* verbita tartományfőnök és *Madassery Benvin Sebastian*, a Pápai Missziós Művek országos igazgatója köszöntötte az egybegyűlteket. A Szentlélek munkálkodik abban, aki az evangéliumot továbbadja – hangsúlyozták. – Tekintetünket Krisztusra kell szegeznünk, és kezét fogva kell haladnunk az utunkon.

A nap előadását *Beer Miklós* váci megyéspüspök tartotta *Az evangélium édes és vigasztaló öröme* címmel. Ferenc pápa missziós üzenetéből indult ki: az evangélium öröme betölti azok szívét, akik találkoztak Jézus Krisztussal. Ne felejtjük el, hogy ma is élnek olyan emberek, akik nem hallottak Jézus Krisztusról! Isten irgalmas szeretete mutatkozik meg Krisztusban, és ezt el kell másoknak is mondanunk – mutatott rá *Beer Miklós*. – Találkozás Krisztussal, gondoljuk, amikor arról hallunk, hogy egy-egy testvérünk a nagy bajból kiségit valakit, vagy meglátogat és vigasztal egy beteg, kiszolgáltatott embert. A reménytelen helyzetek olykor egyszerre megoldódnak, ahogyan a költő mondja: „csöndesen és váratlanul átölelt az Isten”. Lépünk ki a kényelem rabságából azok felé, akiket az Úr ránk bízott! Hát nem halljátok, hogy Jézus kopogtat – de belülről, a szívünkben? Mi, keresztények is mindig sietünk, és sokszor gondoljuk azt, nincs időnk, nincs erőnk lépni azok felé, akik várnak bennünket. Éheztem és enni adtatok, szomjaztam, és inni adtatok – az Urat kell felismernünk azokban, akik szenvednek. Isten szeretete sürget minket. És mi a sorrend? *Böjte Csaba* útmutatása: először megpuszítani, aztán megmosdatni, felöltöztetni és megetetni a kisgyermeket, s csak ezután kérdezni,

ki vagy. A misszió a Szentlélek működése ben-

nünk. Ezért kérjük: adj jó, irgalmas szívet, Szentlélek Úristen, terád bízom magamat.

Az ünnepi szentmise végén, melynek főcelebránsa *Beer Miklós* volt, *András Zoltán* verbita testvér, aki nemrég tette le örökfogadalmát, a főpásztor kezéből megkapta a missziós keresztet.

Délután értékes, színes programok kezdődtek. A körömi fiatalok gitárral kísért remek műsorral mutatkoztak be. A nagybárkányi Ifjúsági Missziós Társulat elkötelezett hit-tanárunk összeállításában *Szent Fausztina*, az isteni irgalmas-ság apostola életéből mutattak be szép és megérintő jelene-teket. A fiatalok immár hagyományosan, minden missziós ünnepen új, valamelyik szent életével foglalkozó misztérium-játékkal ajándékoznak meg minket. Az ifjúsági műsorok közben több, gitárral kísért hangulatos énekes előadást hallhattunk, végül imával fejeződött be ez az emlékezetes missziós ünnep.

Dombai Mária

Ahol ketten vagy hárman...

Isten megtapasztalásáról a mindennapi életben

Több mint tíz éve ismerem a verbitákat. Amikor kapcsolatba kerültem velük, nem gyakoroltam a vallásomat rendszeresen, és távol álltam Istentől. Közöttük azonban megtapasztalhattam Isten kegyelmét, szeretetét. Soha nem gondoltam volna, hogy egyszer így megváltozhat az értékrendem, hogy az életemben előtérbe kerül a hit, az imádság.

Az elmúlt tíz év alatt átélhettem, hogy barátok nemcsak a közvetlen közelemben élnek, hanem az ország, sőt a világ bármely részén is. Hogy mit jelent: „sok arc, egy szív”. Nyugalommal, békével tölt el, hogy tudom, hozzájuk bármikor fordulhatok. Lehet, nincsenek a közvetlen közelemben, de ha szükség van rá, mindig kapok egy jó, bátorító szót, mely erőt ad, hogy folytassam a küzdelmes, próbákkal teli életet.

Ugyanakkor azt is megéreztem, hogy ezt az Istentől kapott ajándékot tovább kell adni. Nekünk is prófétáknak kell lennünk, segítenünk kell másoknak, meg kell hallgatnunk másokat. Oly sok ember vágyik arra, hogy tartozzon egy közösséghez, ahol önmaga lehet, és ahol, ha olykor elbotlik, segítő kezek nyúlnak felé, bátorító szavakat kap szeretettel, a hit erejével.

Vidéken, távol a nagyvárosoktól, kevesebb lehetőségünk adódik, hogy bekapcsolódjunk egy közösségbe. Mindig csodálattal olvasom azokat a történeteket, ame-

lyek ilyen élményekről szólnak. Örömmel mondhatom, hogy az Isteni Ige Társasága által egyre többször élhetünk át hasonló közösségi élményeket a mi kis falunkban is: például amikor *Hurgoi Sándor* atya ellátogatott hozzánk, és az itt összegyűlt hívek részesülhettek az újmisési áldás kegyelmében. Vagy mikor *Ohoiledwarin Ellias* atya berobban a fiatalokkal, előkerül a gitár, és felpozsdult az életünk.

„Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük” (Mt 18,20) – olvassuk a Szentírásban. Egy nyári hétvégén, amikor összejöttünk néhányan Jézus nevében, átértük, hogy ő valóban köztünk van. Nagymamám mozgáskorlátozott, a dédnagymamám pedig idős kora miatt nem tud eljutni szentmisére. *Juhos Ferenc* atya révén részesülhettek a szentgyónás és az áldozás kegyelmében. A nappalinkban felállított oltárnál, a szomszédból átjött idős néikkel közösen vettünk részt a szentmisén. Megtapasztaltuk, hogy Isten jelen van. Ahogy végignézttem a résztvevőkön, arcukon nyugalom, béke és boldogság látszott. Csodálatos élmény volt.

Rájöttem, az az igazi boldogság, mikor hirdetjük Isten igéjét, és az ő nevében cselekszünk, örömet okozunk másoknak, fényt viszünk az egyhangú hétköznapjaikba. Mikor együtt vagyunk, egyek vagyunk Istenben.

Végh Hajnalka

MISSZIÓS MISESZÖVETSÉG

Drága kincs önmagunk és mások számára

„Az Eucharisztia Jézus üdvözítő jelenléte a hívők közösségében, és mint lelki táplálék az Egyház legdrágább kincse, amit csak magáénak mondhat történelmi zárandokútján.”

(II. János Pál pápa: Ecclesia de Eucharistia 9)

A szentmise az a kincs, amelyben Jézus Krisztus érted és érttem, vagyis értünk ajánlja fel önmagát az Atyaistennek. Az igazi áldozatos szeretet iskolája, amelyben általa és vele együtt imádkozhatunk önmagunk és mások szükségleteiért. Élő és elhunyt szeretteinket azzal ajándékozhatjuk meg, hogy mindennap misét mondatunk értük. A miseszövetségi tagság által napi hét szentmisében ajánlhatjuk Istennek a hozzánk közel állókat. A misét verbita missziós atyák mondják a világ különböző tájain.

Bankszámlaszám:

11600006-00000000-12713314

A felvétel a miseszövetségbe egyszeri 7000 Ft-os hozzájárulással történik személyenként, mellyel a szegény országok missziós munkáját segítjük. Banki átutalás esetén a közlemény rovatba kérjük feltüntetni a befizető postai elérhetőségét és a befizetett személy vagy személyek neveit. Kérésre csekket és tájékoztatót küldünk.

**Postacím: Missziós Titkárság • Magung Fransis svp
9731 Kőszeg, Park u. 1. • verbita@verbita.hu • 06-30/418-9196**

Szent Arnold Lelkigyakorlatos Ház

(1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.)

A budatétényi Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban szeretettel várunk mindenkit, aki lelki felfrissülésre vágyik.

A www.szentarnold.hu oldalon tájékoztatást adunk a lelki-gyakorlatos ház különböző korosztályoknak szóló, csoportos és egyéni programjairól, az Isteni Ige Társasága és a Szentlélek Szolgáloi Missziós Nővérek által szervezett lelki-gyakorlatokról és evangelizációs eseményekről, valamint a ház által nyújtott szálláslehetőségekről.

Aminél nincs a világon édesebb

Egy missziós önkéntes mindennapjai

Hosszú, de nem is annyira fárasztó út után érkeztem meg Ecuador fővárosába, Quitóba. Leszállás előtt, amikor 3200 méter tengerszint feletti magasságban kinéztem a repülő ablakán, a hegyek éppen szemmagasságban voltak. Lenyűgöző látvány volt.

Elsa nővér, egy diáklány és a sofőr vártak. Háromórányi autótút után értünk San Miguel de Ibarrába. Érkezésemkor az otthonban három nővér és néhány lány volt csak, a többiek tanévkezdésre tértek vissza. Az itteniek csak spanyolul beszélnek, és eleinte egy mukkot sem értettem, de mindenki nagyon türelmes volt velem.

Az első két napot Ibarrában töltöttem, utána pedig két hetet Quitóban, ahol beiratkoztam egy nyelvtanfolyamra. A fővárosban a nővérek ottani házában kaptam szállást, ahol mindig nagy a jövés-menés. Nagyon jól éreztem magam a nővérek között, segítőkészek, vidámak voltak, és örökké nevetgéltek valamin. Örülök, hogy közöttük szokhattam meg, hol is vagyok. Igaz, ezekben az első hetekben inkább turista voltam, mint önkéntes.

A nyelviskolában naponta négy óráig volt egy aranyos ecuadori lány. Sok érdekes dologról mesélt: a helyi szokásokról, mit hogyan ünnepelnek, milyen ecuadori ételeket érdemes kipróbálni, mit kell feltétlenül látni.

Arra is volt lehetőség, hogy az első ott töltött pénteken néhányan közösen megnézzük az óvárost, ami tömve van templomokkal és emberekkel. Több turistára számítottam, de inkább helyiekkel találkoztunk, akik valamit árultak. Megnéztünk néhány templomot, a San Agustint, az El Sagaritót és a jezsuiták templomát, a La Compañiát. A nap fénypontja azonban az volt, amikor felmentünk a nemzeti bazilika tornyába, ahonnan csodálatos a kilátás. Hazafele sétáltunk még egy parkban, és elmentünk egy piacra, ahol elvileg csak ecuadori, kézzel készült holmikat lehet kapni, de én nem voltam meggyőzve. Szombaton sétáltunk

a Parque La Carolinában, ami egy hatalmas park csónakázó tóval, sárkányt eregető, focizó, napozó emberekkel és gyönyörű fákkal. Vasárnap ebéd után pedig elmentünk az egyenlítőhöz. De sajnos nem az igazihoz: az emlékművet ugyanis, amit láttunk, az 1700-as években kimért vonalra emelték, és ezért mintegy kétszáznegyven méterrel arrébb van a valódi egyenlítőtől. Hazafele „kárpótlásul” felmentünk a Pichincha vulkán oldalába drótkötelpályás felvonóval, ami 3050 méterről 4050 méterre visz fel, és mit is mondhatnék, minden pénzt megért. Amikor felértünk, percekig csak szóltanul bámultuk az alattunk elterülő várost, háttérben a Cotopaxi, az Antisana és a Cayambe vulkánok hófödte csúcsaival.

Quitóról összességében nehéz véleményt alkotnom. Rengeteg ember, rengeteg autó, rosszabb napokon látni a szmogot az utcán. Az óvárosban nem éreztem magam kifejezetten biztonságban. A nővérek háza az új városközpont közelében van, az egyetemi negyedben, ahol sok a fiatal és az épületek is újabbak. Itt jobban élveztem a sétálást a környéken.

Tetszett, hogy az embernek nem is kell külön boltba mennie, hogy bevásároljon, mert az árusok a buszokra is felszállnak. Kapható így fagylat, cukorka, keksz, chips, üdítő, toll, arc krém és hátmasszírozó. Utóbbi kettő-

höz még termékbemutató is jár. Közben visszafelé utaztunk Ibarrába, felszállt a buszra egy férfi, aki cukorkát árult, de termékbemutató helyett egy kvízzel készült, aminek a végén megtudhattuk: a világon nincsen édesebb Isten szereteténél.

Ibarrában a napoknak, főleg a hétköznapi napoknak, megvan a megszokott rendjük. Az otthonban tizennyolc lány lakik, hétévestől tizennyolc évesig, va-

HIVATÁSOM A MISSZIÓ

„A misszió nem áldozat, hanem kiváltság.”
(Freinademetz Szent József)

Sokféle módon szentelhetjük életünket a misszióknak. Krisztusi küldetéséből fakadóan minden keresztény ember **misszionárius** saját családjában, közösségében, munkahelyén. Nem annyira a szóbeli hithirdetés, mint inkább a hiteles élet-példa a meggyőző a mai kor embere számára. Egyesek azonban külön **szerzetesi, misszionáriusi** hivatást kapnak, és küldetésüket városuk, hazájuk, kontinensük határain túl is meg szeretnék osztani másokkal. A verbita missziós atyák és testvérek nemzetközi közösségek tagjaiként dolgoznak együtt Óceánia, Afrika, Amerika és Európa sok-sok plébániáján, iskolájában, kórházában, menekülttáborában, szociális intézményében, hogy **Krisztus örömhírét** minden ember megismerje. Ha úgy érzed, hogy missziós hivatásod van, ha **misszionárius** akarsz lenni, ismerd meg a verbiták közösségét! Szívesen válaszol kérdéseidre: **Hurgoi Sándor svd • Názáret Missziósház • 1223 Budapest, Bajcsy-Zs. u. 3-5. • e-mail: hivasat@verbita.hu**

lamint négy nővér, és még egy lány, aki segítőként dolgozik. Minden nap reggel hat óra előtt kelek, a lányok negyed, fél hét körül kezdenek lejönni a szobákból a reggelihez. Mindegyikük nagyon korán felkel, és már úgy hagyják el a szobájukat, hogy az ágyuk be van vetve, ők pedig megmosakodva, megfésülve, egyenruhában virítanak. Azért kicsit sürgetem őket, ha szükséges, és figyelek, hogy mindent megszessznek-e a reggeliből. Ebben általában nincs hiba.

Hétkor indulunk az iskolába, van két kislány, akiket el kell kísérni. Egyikük, *Blanca*, nagyon mókás, egész úton magyarul, de választ általában nem vár, ami nem baj, mert szinte egy mukkot sem értek abból, amit mond. Az iskola, ahova a gyerekek járnak, közvetlenül a börtön mellett van. Ez a raboknak nagyon rossz lehet: hallgatják a falon keresztül, ahogy a gyerekek viháncolnak az udvaron. A diákok szülei viszont örülhetnek, mert sok a rendőr a környéken.

A nővérekkel és négy lánnyal, akik már gimnáziumba járnak, minden reggel misére megyünk. A délelőttök ezután nyugodtan telnek. *Lídia* nővér ebédet főz, ami nagyjából huszonöt fő számára nem kis munka. Én is szoktam segíteni, de gyakran jut időm másra is. Mosok, takarítok, vasalok, esetleg tanulom egy kicsit a spanyolt.

Fél egykor elmegyek az iskolába az egyik kislányért, *Yahomiért*. Vele szerencsém van, mert szőkésbarna haja van, így könnyű észrevenni a rengeteg egyforma – egyébként nagyon édes – sötét hajú, egyenruhás kisgyerek között. Őt hazakísérem, majd elmegyek *Blancaért* is. Néhány szülő már megismer, és mindig kedvesen rám köszönnek.

A többiek egy körül érnek vissza az iskolából. Ebéd után mindennap mosunk. A legkisebbeknek segítünk, mert bár vannak köztük is, akik lelkesen mosnak, de egyedül nem sok eredménnyel. Ezután a házi feladat megírása következik. Két szoba van, ahol a lányok tanulnak; fontos, hogy valaki velük legyen, mert van olyan kislány, aki csak akkor készül el, ha az ember ott ül mellette, és rajta tartja a szemét.

Leckeírás után takarítunk, mindennap seprünk és felmosunk. Itt minden

nyitott, a helyiségek az udvarról nyílnak, így sok a por és sajnos a szemét is. Este hét körül szoktunk imádkozni, utána vacsora. A lányok evés után még rohangálnak – van, hogy egész délután most először játszanak –, de viszonylag korán lefeksznek.

Hétfvégén is megyünk szentmisére, utána szombatoként a lányoknak hit-tan van. Délelőtt ebédet készítünk és természetesen: takarítunk.

Azért nem minden nap ugyanolyan. Kétszer voltam már szülői értekezleten az iskolában. Mindig eljött velem egy nagyobb lány is a biztonság kedvéért, ha esetleg nem értenék mindent, de szerencsére a tanárok szépen, érthetően beszélnek.

Gyakran jönnek az otthonba vendégek, csoportok, hogy együtt legyenek a gyerekekkel. Megünneplik a születésnapokat, játszanak velük, és mindig hoznak tortát, csipszet, cukorkát és valami „radioaktív” üdítőt.

Néha mi megyünk el, nemrég például ellátogattunk egy másik otthonba, ahol együtt játszottak a gyerekek, majd megnéztünk egy tanulságos előadást arról, hogy meg kell osztanunk másokkal azt, amink van. És vannak egészen különleges programjaink is. Egyik pénteken az utcánkban, ami a város főutcája, vonultak végig az Ibarra királynője címre pályázó hölgyek hatalmas autókon, hangos csinnadrattával és sok táncoló kísérelvel. Egy szombaton pedig a rendőrség tartott ingyenes bemutatót az ibarrai stadionban: voltak ejtőernyősök, kommandósok, kutyák, zenekar, helikopter, tűző nap, tömeg, valamint rengeteg étel, amit az ülőhelyekhez hoztak.

És persze ennyi gyerek között mindig történik valami vicces. Az egyik kislány egyszerűen nem bír nyugton ülni három percnél tovább, és egy ebédnél addig tekergett a széken, amíg a karja beszorult a háttámla lécei közé. Először azt hittem, csak viccel, hogy nem tudja kihúzni, mert nevetett. De amikor odamentem, és én sem bírtam megmozdítani a karját, persze kétségbe esett és hangosan zokogott. Végül szét kellett fűrészelni a széket.

Így telnek hát a mindennapjaim missziós önkéntesként Ibarrában.

Való Adrienn

A kiskunfélegyházi Szent István Misszióház a verbiták magyarországi régiójának harmadik rendháza volt, melyet 1942-ben létesített a társaság, a háború minden nehézsége ellenére. Az új misszióház védőszentjének a Világposta olvasói levelekkel szavazták meg Szent István királyt

Farkas Antal 1943-ban

Két kiemelt küldetése volt a kiskunfélegyházi háznak: a missziós gondolat otthonossá tétele a magyar Alföld központjában, és képzést biztosítani a kései hivatású fiatalok különleges igényeinek megfelelően

A ház rektora sokáig Sorok János (az első sorban, középen), a növendékek prefektusa Bittmann Zsigmond (jobbra), a gondnok pedig Végvári János (balra) volt

Közelebb történelmünk

Centenárium
1936-

Az Isteni Ige Társasága 2016-ban ünnepli magyarországi letelepedésének századik évfordulóját. A centenáriumi évre készülve hálát adunk Istennek a kapott kegyelmekért, és tisztelettel gondolunk azokra a verbita szerzetesekre, akik az elmúlt száz évben odaadónan szolgáltak a magyarországi, illetve a világmisszióban. Előző lapszámunkban indított sorozatunkban fényképekkel is felidézük az elmúlt évszázad fontos állomásait, pillanatait.

ob hozott nelem

ni fotóalbum
-1945

A háború idején a missziós atyák sem bújhattak ki a katonai szolgálat alól, legalább is ami a kiképzést illeti. Bencze József, Gulyás Ferenc és Bittmann Zsigmond egyenruhában

Hála Istennek a verbita atyák közülük senki sem került a frontra. A testvérek közül azonban többen is, és ketten elestek a háborúban

Szelei György és Szántó János

Pfemeter János tartalékos tábori lelkész

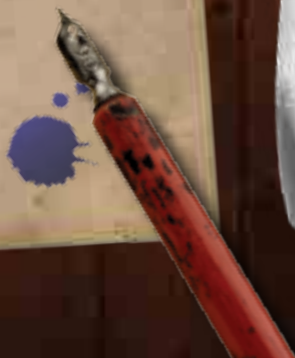
2014 márciusától a centenáriumi év előkészületire, illetve az ünnepi rendezvények költségeire szervezünk gyűjtést. Kérjük, adományaikkal segítsék, hogy méltó módon, a világmissziót minél többekkel megismertetve ünnepelhesük meg rendtartományunk centenáriumát. Adományait a verbita Missziós Titkárságon keresztül juttathatják el, a Világpostában található sárga csekken vagy az alábbi számlaszámra befizetve:

11600006-00000000-12713314

A közlemény rovatban kérjük feltüntetni:

centenárium

Hálásan köszönünk minden adományt!

A földi Paradicsomban

Részletek Ternay János útinaplójából

Az első magyar verbiták 1934-ben mentek távoli misszióba. Ternay János szeptember 14-én indult el Kínába, Nyugat-Kanszuba. A három hónapig tartó hajóútról útinaplót írt, amely 1935 folyamán részletekben megjelent a Világpostában. Ternay János Genovában szállt fel a Kínába tartó Majna fedélzetére. Előző számunkban a magyar misszionárius ceyloni (ma Sri Lanka) élményeit olvashattuk, most pedig képzeletben követjük őt az akkor holland fennhatóság alatt álló indonéz szigetvilágba.

Október 5-én futott be a „Majna” az első hollandus kikötőbe, Sabangba. Kilépve a szárazföldre alig kezdtünk gyönyörködni a trópusi növényvilág dús terményeiben, máris nyakunkba szakadt a híres trópusi eső, de úgy, hogy azok, akiknek esernyőjük volt, éppúgy átáztak, akárcsak én, ernyő nélkül. Kókusz-, datolyapálmák és trópusi gyümölcsök mutatják itt a gondviselés szorgoskodását. Ezek az emberek valóságos Paradicsomban élnek. Ami kevés nekik kell, az megterem, nem igen kell fáradozniuk. Ruhát nem szaggatnak sokat, és azért sem aggódnak, hogy betonházaik bedőlnek a földrengésektől, mert egy egyszerű, karókon pihenő kunyhó elég. Igaz, a trópusi éghajlatnak is megvannak a maga kellemetlenségei, és nem ismernek négy évszakot, mint mi, nincsen velük, nincsenek befagyott tavak, hóembereket sem tudnak csinálni az itteni gyermekek. Még ennél is érdekesebb, hogy a különben elrejtett, Szumátra melletti Sabangban három templomot lát az ember: egy protestáns, egy kínai buddhista és egy mohamedán templomot. Katolikus nincsen tudtommal.

Belawan volt a következő hollandi állomás. Ez egy igazán szépen kiépített kikötő. Hatalmas hajók állnak benn. A miénknek is helyet szorítanak a kikötőben. Megint ráismerek a hollandusokra, akik nem ismernek mást, csak kerékpárt és autót, gyalog nem járnak. Itt, a gyarmatokban is úgy van, mint az anyaországban. Belsőültek, európaiak egyaránt mind vagy kerékpáron, autón vagy az egyfogatos pónikonflison közlekednek, csak mi mentünk gyalog.

Ebéd után ellátogattunk a sokkal nevezetesebb Medanba, mely a holland-keletindiai gyarmatnak egyik fővárosa negyvenötezer lakossal, köztük közel háromezer európaival. Az utat odáig a helybeli vasúton tettük meg, de megint élveztük a gyönyörűen szép trópusi képet. A vasút mentén rendezett kókuszpálma ültetvények, rizsföldek, bambuszáradak, a belsőültek kunyhói és modern műutak, melyeket a hollandusok építettek ki. Medan maga is szép kisváros. Hatalmas délszaki növényekkel díszített park terül el közvetlenül az állomás előtt. Beljebb hasonlóan parkszerű városban találtuk magunkat, szebbnél szebb, trópusi viszonyoknak megfelelően épített házak és villák mentén mentünk a katolikus Szent Erzsébet-kórház felé. Holland apácák ápolnak itt különféle betegeket. Előbb a házi kápolnában tisztelegtünk az Úr oltára előtt, azután meghívtak a jó nővérek egy

kis beszélgetésre, közben jeges limonádéval akarták a trópusi meleget nekünk elviselhetőbbé tenni. Nem is kínáltattuk sokáig magunkat. Visszafelé utunkban a katolikus misszió plébániatemploma előtt mentünk el. Egnéhány pillanatra itt is betértünk és imádkoztunk. Nagyon kedves volt, hogy az iskolás gyermekek, fiúk és lányok, imádást tartottak. Egy-egy mellett térdeltek a feketék és a fehérek, hátuk mögött a nővérek adóráltak.

Október 7-én, amikor odahaza Magyarok Nagyasszonya, illetve Rózsafüzér Királynéja ünnepe volt, vasárnap egész nap Penangban tartózkodtunk, de kinn a tengerben vetettünk horgonyt, és ott történt a ki- és berakodás. Sajnos nem mehettünk ki a városba, mert úgyszólván mindig esett az eső. Pedig gyönyörű fekvése van ennek a városnak. Ezt különösen este lehetett észlelni, amikor kigyulladtak a gyertyák, és szépen bevilágították a hegyoldalt, mely engem a budai oldalra emlékeztetett...

**2015-ös
falinaptár**

Megvásárolható személyesen a misszióházakban, illetve rendelhető a **misszio@verbita.hu** e-mail címen.

Határváros a magyar misszió szívében

A kőszegi Szent Imre–szeminárium születése

Isten kegyelméből olyan sokan jelentkeztek a budatétényi Názáret Missziósházba, hogy az hamar kicsinek bizonyult, és ezen nem sokat segítettek a bővítések sem. Ráadásul a missziósház nem volt államilag elfogadott oktatási intézmény, a fiatalok magántanulói rendszerben tanultak, és így az oktatás meglehetősen költséges lehetett. A legutóbbi történeti kutatások során kiderült, hogy a rendi vezetők már 1925-ben, a Názáret Missziósház megnyitását követő évben érdeklődtek alkalmasabb hely iránt Kőszegen. Hogy hogyan esett a választás épp erre a városkára, nem tudjuk, de még éveknél kellett eltelnük, míg megkezdődhetett az építkezés.

1928-ban alakult meg a kőszegi közösség és kezdődött el a Szent Imre Missziós Szeminárium építése. Az első rektor *Peter Wodarka*, mellette a prefektus *Karl Windolf* volt. Öt évfolyam – negyven diák harmadiktól hetedikig – szintén Kőszegre költözött. Az első és a második évfolyam Budatétényben maradt, nyolcadik osztály pedig nem volt még abban az évben. A növendékek elhelyezésére először természetesen átmeneti megoldást kellett találni: egy éppen használaton kívüli bútorraktárt vettek bérbe. A társaság számára a legnagyobb könnyebbséget a város gimnáziuma jelentette. A bencések között, kétszáz éves múltra visszatekintő Ferenc József Reálgimnáziuma nagy, modern, akkor mindössze húszéves épületben működött. Persze 1908-ban,

az építkezéskor még nem számíthattak a tíz évvel későbbi területvesztéssel, hogy így Kőszeg határvárossá lesz, és elveszíti nyugati vonzáskörzetét. A nagy iskola nem volt igazán kihasználva, ezért mind a városnak, mind a bencéseknek hasznos volt az új oktatási intézmény megjelenése, és „ráépülése” a gimnáziumra.

Egy év múlva a missziósház szerkezeti el is készült, sőt az alsóbb szintek már lakhatók is lettek, így őszre beköltözhetek az atyák, valamint a kőszegi, illetve a Budatétényről jött növendékek. Az örömet az tette teljessé, hogy ebben az évben a magyar misszió önálló régió lett. Az előljáró a letelepedést is irányító *Hubert Hansen* lett, és ő Kőszeget választotta székhelyéül. Egyben ő lehetett a rektor is, hogy az építkezés befejezését könnyebben tudja irányítani.

A Szent Imre Missziós Szeminárium ünnepélyes felszentelése 1930 pünkösd hétfőjén történt. A történelem során talán soha nem volt még ekkora ünnepség Kőszegen. Ez a nap volt az 1929–30-as Szent Imre–év központi eseménye a városban. Együtt mozdult meg a város, a verbiták, a domonkos nővérek és az egyházmegye is. A Jézus Szíve–templom előtti szabadtéri misén jelen volt *Serédi Jusztinián* bíboros-hercegrímás, *gróf Mikes János* szombathelyi püspök és *Theodor Buddenbrock* püspök, nyugat-kanszu apostoli helynöke, de ott volt *gróf Apponyi Albert* is. A nővérek nyilvános tiszteletre előhozták Szent Margit ereklyéit. A szentmise után az ünnepelők körmenetben felvonultak a missziósházhoz, ahol a beszentelés végén, a kápolna alatt elhelyezték Szent Ágnes római szűz és vértanú katakombájának egy márványlapját. Ekkor még senki sem gondolhatta, hogy a felemelő, fényes ünnepségek kegyelmeire és emlékére mekkora szüksége lesz a ház lakóinak az ősszel lesújtó tífuszjárvány idején, de erről, már megemlékeztünk a Világposta 2013 évi nyári számában.

Tóth Zoltán svd

Kedves Missziós Barátaink!

Mióta a verbita rend Isten csodálatos segítségével Magyarországon újra legálisan elkezdhetett tevékenykedni, folyamatosan azon vagyunk, hogy a lassan százéves hazai történelmünket minél aprólékosabban feldolgozzuk, és a már feledésbe merült események emlékeit megőrizzük az utókornak. Mivel azonban 1950-ben a magyar régió archívuma eltűnt, ez a kutatás nem egyszerű.

Ezért szeretnénk kérni kedves barátaink segítségét is: amennyiben valaki régi (1950 előtti) *Világpostát*, *Kis Hitterjesztőt* vagy *Szent Mihály Missziós Naptárat* őriz vagy felfedez, nagy örömmel fogadnánk, ha felajánlaná társaságunknak (akkor is, ha sérült), mert ezeknek a régi folyóiratoknak nagy szerepük van a verbiták magyarországi múltjának, rendtestvéreink tevékenységének megismerésében. Köszönjük!

Tóth Zoltán svd

Hálaadás minden nyelven

A Szentlélek Szolgálói missziós szerzetesrend jubileuma

Idén ünnepeljük a Szentlélek Szolgálói missziós szerzetesrend alapításának százhuszonötödik évfordulóját. Az ünnepelést tavaly december 8-án kezdtük el: a világon minden tartományban, közösségünk minden tagja szentmise közben az oltárhoz vitte a *köszönöm* szót a saját anyanyelvén leírva. Nemzetközi kongregációnk tagjai így adtak hálát Istennek a kegyelemért és az áldásért, amely kiáradt ránk e százhuszonöt év alatt.

A kongregációinkhoz jelenleg több mint háromezer nővér tartozik, és jelen vagyunk a világ negyvenhét országában. A rend célja a missziós szolgálat, amelyhez sokféle konkrét szolgálat tartozik: tanítunk, nevelünk, ápolunk, gondoskodunk a szegényekről, betegekről és idősekről. Mint misszionáriusok oda megyünk, ahol vár az Isten szeretete után vágyakozó ember.

Százhuszonöt évvel ezelőtt minden néhány fiatal nő missziós lelkiületével és kitartásával kezdődött, akik 1882 évben jelentkeztek a steyli missziósház alapítójánál, mert missziós nővérek akartak lenni. *Janssen Arnold* atya csak konyhai kisegítőkként tudta őket befogadni a nemrég megnyílt missziósházba, de ők nem hátráltak meg, és elfogadták az ajánlatot.

Arnold Janssen már a férfi missziós rend alapítása előtt tudta, hogy a misszióban szükség van a nőkre is, akik oda is eljuthatnak, ahol a férfiak előtt bezárulnak a kapuk. Megerősödött ebben a meggyőződésben, amikor az első misszionáriusok azt írták Kínából, hogy az ottani szokások nem engedik, hogy nőket és lányokat tanítsanak. Cselekedni azonban nem akart, amíg nem lett világos számára Isten akarat. Fontos jelet kapott, amikor pár fiatal nő jelentkezett nála, akik készek voltak a missziós szolgálatra. Nem tudott sokat ígérni nekik, egyelőre csak konyhai munkát. A jelentkező fiatal nők közül a huszonnyolc éves *Stollenwerk Ilona* és a harmincéves *Stenmanns Hendrina* később a Szentlélek Szolgálói missziós szerzetesrend társalapítói lettek.

A steyli missziósház konyháját az Isten gondviseléséről nevezett nővérek vezették, és a fiatal nők a nővérek mellett laktak, szerzetesi életet folytatva. A várakozás hét hosszú, munkával és imával teli évig tartott. Csak 1888-ban kaptak konkrét ígéretet Arnold atyától. A missziós testvérek, akik száma minden évben emelkedett, átvették a missziósház konyhájának vezetését, és így a lányok átköltöztek egy kis házba, ahol fehérenműt javítottak. Arnold atya így buzdította őket: „Ez a leendő kolostor kezdete”. A missziósház lakói „a három hársfa alatti konventnek” nevezték el ezt a házat, az épület mellett növő fák után. 1889 télén a kis közösség átköltözött az Arnold atya által vásárolt egykori ferences kolostorba, és december 8-án megkezdtek életüket mint Szentlélek Szolgálói missziós nővérek. 1892-ben kapták meg a szerzetesi ruhát és új rendi nevüket: *Ilona Mária* nővér, *Hendrina pedig Jozefa* nővér lett. Két évvel később, 1894-ben tették le az első fogadalmat, 1895-ben pedig elindultak az első missziós nővérek Argentínába. Tizenöt évvel a kongregáció alapítása után már kilencven nővér dolgozott a misszióban.

Sok évvel később Janssen Szent Arnold megvallotta, hogy e fiatal nők

szorgalma és kitartása Isten akaratának jelvé lett számára, és ez adta meg neki a női missziós kongregáció alapításához szükséges bátorságot. De nem csak neki. Az alapítónk nemzedékének kitartása és áldozatos szolgálata arra hív minket is, akik több mint száz év távlatából tekintünk ezekre az eseményekre, hogy nagyobb missziós buzgósággal, hűséggel, hálával és bizalommal szolgáljunk Istennek. Hála legyen Istennek a jelenlétéért, a szeretetéért és a vezetéséért, amelyet mi és mindazok, akikhez az elmúlt százhuszonöt évben elküldött minket, megtapasztaltunk.

Malgorzata Zygar ssp

Isten arra hívott meg minket,
hogy az ő szeretetének szolgálói legyünk.
SZENTLÉLEK SZOLGÁLÓI
MISSZIÓS NŐVÉREK

Több mint háromezer nővérünk tevékenykedik a világ negyvenhét országában. Nemzetközi közösségekben élünk, sokféle munkakörben dolgozunk, és minden munkánkkal az egyház missziós küldetését szolgáljuk.

CÍMÜNK:

Szentlélek Szolgálói Missziós Nővérek

• 1223 Budapest, Völgy u. 9.

• E-MAIL: budapest.ssp@gmail.com

A misszió mai úttörői

A verbiták szolgálata Dél-Szudánban

Az Isteni Ige Társasága történetében nemcsak az első misszionáriusok távoli országokba való megérkezése tekinthető mérföldkönek, de a verbita szerzetesek legújabb küldetése is, hogy Dél-Szudánban missziós állomást alapítsanak.

A rend 2012 áprilisa óta tevékenykedik Dél-Szudánban. A három misszionáriust, az indiai *Francis Joseph Naduwiledathu* atyát, a kongói *Bernard Ilunga wa Ilunga* atyát és az indonéz *Vinsenius Knaofmone* testvért azzal a feladattal bízta meg a rend vezetése, hogy a Yei Egyházmegyéhez tartozó városban, Lainyában építsék ki a missziós jelenlétet. A lengyel származású *Andrzej Dzida* atya 2013-ban csatlako-

zott a csapathoz. Az egyházmegyében a Szentlélek Szolgálói missziós nővérek egyébként már 2010-ben letelepedtek.

A 2011-ben Szudánból kivált Dél-Szudán Afrika legfiatalabb állama, és a tizenötödik afrikai ország, ahol verbita misszionáriusok működnek. A Yei Egyházmegye az ország déli régiójában található, a fővárostól, Jubatól mintegy száz kilométerre. A lakosság száma körülbelül kétszázezer fő. A térségben erős a protestánsok jelenléte, ők már jóval a katolikusok előtt letelepedtek itt. Jelentős a száma azoknak a nem katolikusoknak is, akik a hagyományos törzsi vallásukat gyakorolják. A verbitákra bízott lainyai plébániá-

nak sok kihívással kell megküzdenie, mondja Bernard atya. A plébánia a Yei Krisztus Király-katedrális filiája, így eddig csak évente egyszer-kétszer érkezett ide pap. A misszionáriusok számára ezért fontos feladat, hogy erősítsék, szervezzék a katolikus közösséget, és friss lendületet vigyenek a plébánia életébe.

Az önkéntes jelentkezés alapján küldött misszionáriusok első éve természetesen az ott használatos nyelvek megtanulásával és a helyi viszonyok megismerésével telt, felkészüléssel a szerzteágzó feladatokra, melyeket a rend rájuk bízott.

Az idők jeleit értelve Dél-Szudánban a misszionáriusoknak három fő területre kell most összpontosítaniuk. A legsürgetőbb az éhezők ellátása. Az éhezők számára Isten ugyanis az étel alakjában jelenik meg. E szolgálat nagy erőfeszítést igényel, mivel sok a menekült, az ellátás pedig akadózik a fel-fellángoló harcok miatt. A misszió másik fontos feladata a nők helyzetének javítása, társadalmi megbecsülésük előmozdítása. A harmadik kiemelt terület pedig a környezetvédelem, a teremtett világ integritásának megőrzése.

Ma is láthatók a húsz évig tartó háború nyomai: a felégetett falvak, a kirabolt kórházak, a lerombolt templomok. Ráadásul a törzsi viszályok és a fegyveres milíciák összecsapásai ma is gyakoriak. Bár a kormány a humanitárius szervezetekkel karöltve nagy erőfeszítéseket tesz a béke és a nyugalom megteremtése érdekében, az élet csak lassan bontakozik ki. Fennakadások vannak a közlekedésben, és bizonytalan az ellátás. A fegyveres összecsapások veszélye miatt a szentmisekre is csak öt-hat ember bátorkodik elmenni.

A verbita misszionáriusok szolgálata ilyen viszonyok közt embert próbáló feladat – igazi úttörő munka. Kéri imáinkat, és hálás köszönettel fogadják anyagi támogatásunkat.

Hajós Katalin

MISSZIÓS ADOMÁNYOK AZ IGAZÁN RÁSZORULÓKNAK

A keresztény élet híd, amely az üdvösség földjére, az igazi boldogsághoz vezet. Ennek az építésére kaptunk meghívást. Hiszszük és reméljük, hogy lelki és anyagi támogatásunkkal segíteni tudunk másokon. A missziós munka, amelyet a misszionáriusok végeznek a világon, az imádsággal, az igehirdetéssel és a szociális munkával együtt lesz teljessé. A verbiták által segíthetünk azoknak a tőlünk távol élő szegényeknek, akik saját erejükből nem tudják kórházaikat, iskoláikat, ültetvényeiket és a megélhetésükhöz szükséges dolgokat előteremteni és fenntartani. Segíthetünk nekik, hogy ne csak a megélhetési gondok kössék le a figyelmüket. A legkisebb adományt is **HÁLÁSAN KÖSZÖNI** a verbita **Missziós Titkárság**. Bankszámlaszám:

11600006-00000000-12713314

1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5. • tel.: 06-30/418-9196, 06-94/562-205

• e-mail: verbita@verbita.hu

Kérésére tájékoztatást és csekket küldünk.

„Egyek

Boldog Ceferino miss

„Legyenek mindnyájan egyek. Amint te, Atyám bennem vagy s én benned, úgy legyenek ők is eggyé bennünk, hogy így elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.” (Jn 17,21)

Harmadik alkalommal szervezték meg a vebiták a körömi missziós tábort idén nyáron. Ez a tábor valóban missziós, hiszen legfőképp olyan gyerekeket hívtak meg, akiknek az anyagi körülményeik nem engedik meg, hogy elmenjenek nyaralni vagy táborozni. Most viszont lehetőséget kaptak arra, hogy nagyszerű élményeket szerezzenek, és közben meghallgassák, befogadják Isten igéjét.

Az ötnapos napközis táborban több mint nyolcvan roma gyerek vett részt. A cél az volt, hogy a gyerekeket közelebb vigyük Istenhez, valamint saját kultúrájukhoz is. A napok imával, közös énekléssel kezdődtek. Délelőttönként voltak az előadások, a csoportbeszélgetések és a szentmisék. A délutánok azután nagyon változatos és mozgalmas programokkal teltek, majd az estétet imával zártuk le, megköszönve a sok élményt, amivel aznap gazdagodhattunk.

Minden nap más-más témára épült, amelyek valamilyen módon a boldog, kiegyensúlyozott élethez segítik a gyerekeket. Az első nap arról szólt, hogyan kell megállnunk, magunkra és a minket körülvevő dolgokra picit jobban odafigyelnünk a rohanó világban, a hétköznapiakban. Ez fontos, hiszen ez lehet az első lépése egy probléma megoldásának vagy az istenkapcsolatunk ápolásának. A nap folyamán meghallgattuk az esztergomi Boldog Ceferino Alapítvány bemutatóját is, ami a viharos idő ellenére remekül sikerült: sokat táncoltunk, énekelünk és történeteket hallgattunk a cigányság eredetéről.

Szerda témája csak ennyi volt: figyelj! Az előadásból a gyerekek megtanulták, hogy mi, emberek, mennyire kiváltságosak vagyunk a többi teremtményhez képest, mert mi az érzékszerveinken kívül tudunk a lelkünkkel is figyelni. Ezzel

JPIC iroda:

Chavvakula Lourduraju svd – JPIC koordinátor

H-3577 Köröm, Kossuth L. u. 23.

E-mail: jpicungary2@yahoo.com • **Mobil:** +36-30/338-3699

legyenek!”

missziós tábor Körömben

a képességünkkel pedig meg tudjuk hallani Isten szavát, és tudunk hozzá imádkozni. A délutáni program a cigány kultúra megismerését szolgálta, amiben a szendrőládi közösség volt nagy segítségünkre: roma néptánc oktatással és a népviseletek bemutatásával színesítették programunkat.

A harmadik nap a gondolkodás jegyében telt. Az előadás, a szentmise és az ebéd után a Máltai Szeretszolgálat munkatársai jöttek el hozzánk, és néhány perc alatt hatalmas játszótérre változtatták a táborhelyszínt, sok akadálypályával és ugrálóvárral. Ezután missziós táncokat táncoltunk, és a gyerekek kedvükre sportolhattak egészen az esti imáig.

Az utolsó előtti nap felépítése kicsit eltért a megszokottól, mert a reggeli ima után kirándulni indultunk egy közeli faluba, Girincsre. Itt nagy szeretettel fogadtak minket a Tájházban, ahol megismerhettük, hogyan éltek nagyszüleink, dédszüleink. Majd a felújított plébániára is ellátogattunk, ahonnan a templomba mentünk szentmisére. Részünk lehetett egy megható tanúságtételben, amit egy katolikus hitoktatótól, Szrogh Károlytól hallottunk. Saját élettörténetét mondta el, hogyan bízta életét Krisztusra, és hogyan találta meg a lelki békét.

Az utolsó tábori nap témája a küldetés, a misszió volt. Arra buzdítottuk a fiatalokat, hogy azt az örömet, amit a héten megtapasztaltak, próbálják meg másoknak is továbbadni, és példamutató életükkel hirdetni az evangéliumot.

Eredményesen zártuk a hetet, ezt a missziót. A gyerekek jól érezték magukat, sokat tanultak és erősödtek. Több fiatal jött és jön azóta is oda hozzám, hogy megköszönje a sok élményt és törődést, amivel gazdagabb lett a tábor alatt. Szerintem ez a legszebb bizonyíték arra, hogy a verbita atyák és testvérek nagyszerű tábort szerveztek és sok örömet okoztak a gyerekeknek.

Fekete Réka

Most ti jöttök hozzám

Oltárszentelés Kaposszentbenedeken

Október 5-én ünnepelt a kaposszentbenedeki plébánia közössége: a templomunk felszentelésének százegyedik évfordulójának alkalmából tartott szentmisében oltárt szenteltünk Szent II. János Pál pápa tiszteletére. A misét *Burbela Gergely* tartományfőnök mutatta be, és részt vett rajta *Nagy Gábor* szimő, *Bálint Gábor* szentbalázi, *Világos Krisztián* helyi plébános, valamint *Balogh Péter* káplán és *Pisztora Ferenc* verbita növendék is.

A templomunkban már régóta üresen álló oltár arra várt, hogy helyet adjon egy, a közösségünk által tisztelt szentnek. Plébánosunk, Krisztián atya ötletét, hogy II. János Pál pápát válasszuk Szent Benedek mellé a közösség társvédőszentjének, mindenki nagy örömmel fogadta.

A jeles alkalomra, ahogy azt korábban is tettük, a faluból elszármazottakat is meghívtuk. A vendégeket és a hazatérőket a templom homlokzatán a szentről készült molinó fogadta, rajta az idézettel: „eddig én kerestelek titeket, most ti jöttök hozzám”.

Gergely atya lengyel származása révén hitelesen és lelkesítően adta át Szent II. János Pál pápáról szóló gondolatait. Az ereklye előtti hódolat alkalmával látszott az arcokon, hogy az emberek érzik, nem mindennapi dolog részesei. Kérjük a mindenható Isten áldását az atyákra s közösségünk minden tagjára.

Krisztea Sándor és Szilvi

Misszió az imádság által

Új közösség alakult Szentendrén

Szent Kozma és Damján vértanúk emléknapján, szeptember 26-án alakult meg a legújabb missziós imaközösség a szentendrei Keresztelő Szent

János-plébánián, ahol 2013. február 28. és március 3. között tartottak a verbiták missziós hétvégét. *Kelemen László* káplán is részt vett az első ima-

órán, amelyet *Magung Fransis* missziós titkár atya vezetett.

2002 óta több verbita missziós imaközösség alakult Magyarországon, de működnek csoportok határon túli magyar egyházközségekben is. *Kelemen László* atya külön kiemelte az egyik célt a missziós imaközösségek feladatai közül: az aktív részvételt a plébánia szentségi és közösségi életében. Az imacsoport tagjai elsősorban azokat a szolgálatokat vállalják, amelyek ellátása még nem megoldott az egyházközségben, de nagy szükség lenne rá. Szentendrén éppen egy olyan közösség hiányzott eddig, amelyik rendszeresen imádkozik a hivatásokért. Imádkozunk, hogy *Szent Arnold* és *József* közbenjárása által teljesíteni tudja ezt a missziót az új imaközösség.

F. X. M.

Kövess engem!

Egyszer egy fiatal férfi megkérdezte Jézustól, hogy mit kell tennie azért, hogy elnyerje az örök életet. Jézus azt tanácsolta neki, hogy tartsa be a tízparancsolatot. Erre a fiatalember azt mondta, hogy már egészen kisfiú korától kezdve megtartja. Jézus ekkor nagy szeretettel ránézett, és egy másik utat ajánlott fel neki.

Kíváncsi vagy arra, hogy milyen lehetőséget ajánlott fel Jézus a fiatalembernek? Megtudod, ha megfejted a rejtvényt!

A szétszórt betűket írd be ábécé sorrendben a felül lévő kockákba, majd a számok szerint az alul lévő kockákba, és megkapod a megfejtést. ▼

M O D S V A N E Z L
R J I G K É T Ö Á Z Y

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

11 4 12 8 , 1 3 3 4 10 , 1 11 7 3 18 1 12

13 16 20 3 16 20 5 17 1 16 20 4 6 5 12 19 4 9

9 14 20 14 17 17 , 1 20 17 2 12 6 19 4 15 4

5 16 9 14 18 4 16 16 4 12 6 4 11 !

Jézus ma is felajánlja ezt az utat azoknak, akik a szívükben hallják a hívását. Az új liturgikus évben, amely advent első vasárnapján kezdődött el, Ferenc pápa kérésére erről fogunk gondolkodni, elmélkedni. 2015 a megszentelt élet éve. Tudod, mit jelent a „megszentelt élet” kifejezés és kiknek az éve lesz 2015? A megfejtésből kiderül.

A zölddel jelölt betűtől indulva, mindig ugyanynyi hatszöveget kihagyva olvasd össze a betűket, és megkapod a megfejtést. ▶

H S T Z U E B R N Z
E K V J É M K X E V S C E D

F E G T

VERBITA BARÁTI KÖR

Hívjuk a testvéreket a **Verbita Baráti Körbe!** Olyan közösség vagyunk, melynek tagjai – bár nem feltétlenül ismerik egymást, mégis – együtt imádkoznak nap mint nap a misszióért. **Felvételi díj nincs.** Kérjük a jelentkezőket, hogy adják meg nevüket, születési idejüket és születési helyüket, valamint postacímüket.

- Missziós Titkárság**
- 9730 Kőszeg, Park u. 1.
  - tel.: 06-30/418-9196
  - verbita@verbita.hu

Megküldjük a felvételi igazolást az ajánlott, misszióért végzendő rövid napi imádságokkal együtt. Ugyancsak küldjük a **Világposta** című missziós újságunkat negyedévenként. **Halász Lajos svd** minden hónap 15-én **szentmisét ajánl fel a Verbita Baráti Kör tagjaiért és azok szándékaira.**

Meg, meg, meg, meg, meg 2014.
ennyi nem elég dec.20.
este 6 órától reggel 6 óráig
adventi ifjúsági virrasztás

HELYSZÍN: Szent Arnold Lelekigyakorlatos Ház
Budapest /XXII.ker./, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.

HOZZATOK MAGATOKKAL:

Szentírást, ennivalót a közös vacsorára, éjszakai és hajnali agapéra. Azon kívül az **ÉLET** felé teljes nyitottságot.

BŐVEBB INFORMÁCIÓ:

- TEL.: 06-30/677-3974
- E-MAIL: hivatas@verbita.hu • WEB: www.verbita.hu

Minden 15 és 35 év közötti fiatal szeretettel várunk!

Szent Imre Missziós- és Lelkigyakorlatos Ház

Cím: 9730 Kőszeg, Park u. 1.

SZERETETTEL VÁRUNK:

- keresztény mozgalmakat,
- egyházközségeket
- lelki napokra középiskolásokat
- lelki napokra egyházközségi képviselő-testületeket
- adventi és nagyböjti lelkigyakorlatokra
- konferenciákra, összejövetelekre
- szállás lehetőséget keresőket

KAPCSOLAT:

Máté Éva
Tel.: 06-94/562-201
Mobil: 06-30/335-1496
e-mail: szentimre@verbita.hu

Őri István Ifjúsági Ház

Cím: 9730 Kőszeg, Park u. 1.

SZERETETTEL VÁRUNK:

- ifjúsági közösségeket
- cserkész-csapatokat
- hittanosokat
- ministránsokat

KAPCSOLAT:

Tóthné Borsos Éva
Mobil: 06-20/490-0670
e-mail: borsos@gmail.com

Az őszi lapszámunk megfejtése Pál apostol egyik leveléből vett két rövid idézet volt: „Örüljete az Úrban szünetlenül” (Fil 4,4) és „Semmit se tegyetek vetélkedésből vagy hiú dicsőségvágyból” (Fil 2,3). Nyertesek: *Gellért Domonkos* – Budapest; *Kerkai Lilla* – Nagykanizsa; *Ezüstszege Emil* – Lőrinci. Gratulálunk! Aktuális rejtvényünkben összekeverve rejtettük el a megfejtés szavait (összesen tízet, ebből kettőt névelővel). A meghatározások alapján kitalált szavakból karácsonnyal kapcsolatos két bibliai idézet állítható össze. Várjuk a vonatkozó szentírási helyek megadását is. Beküldési határidő: 2015. január 31.

	Fogadja Bennet	Kökönyv kiránduló	Vagy fűző szorongató	Névtelen Világosa	Levegőtől kezdő szót	Vége a partinál Eromban van	A Fűzőket	Vir Ovis-munka	Osztály Hódolást helye
	Főként-munka Széki 50	Nagy-istenek Igaz, szűzről	Ferenc István Szeg-ősszege	Ez kell, népszerű Mi-litárius	Chand-hegység utol-ember	Christina-her szék Megerőm, szűz-nyak	Immerh-lyél Állatbá	Iskolai-nyó Munkaiból, párosan!	
	Ezen hirtelen áll a víz E nap	Értem-állás, díjazás Ne, elég! szűzben!		Chand-hegység utol-ember				Farsang-nyó jele Nemzet-nyó volt	
Értem-állás, díjazás E nap		Határozás Könyv-könyv		Világosa	Heves-nyó Igazság-nyó!	Baranya-nyó Csak-nyó emel!		Vég-nyó-nyó ípre! Kék-nyó	
Kökönyv kiránduló Ezen hirtelen áll a víz				Jó gondolat! Gondolat-nyó				...nyó Három-nyó	
Szék-nyó Péter				Erősen-nyó Könyv-könyv, nyó				Farsang-nyó-nyó-nyó-nyó-nyó	
Világosa a szék-nyó Igazság-nyó (vona-nyó)				Látni-nyó-nyó, nyó-nyó-nyó				Mi-nyó-nyó-nyó-nyó-nyó-nyó-nyó	
	Ezen hirtelen áll a víz			Hé-nyó-nyó-nyó Igazság-nyó				Osztály-nyó! Hang-nyó	
Névtelen Szék-nyó-nyó				Hé-nyó-nyó-nyó Igazság-nyó				Ajánlat-nyó	
				Fel-nyó-nyó, kék-nyó-nyó Tavas-nyó-nyó-nyó					
								Szék-nyó-nyó-nyó-nyó	